

378L0176

25.2.78

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

N:o L 54/19

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 20 päivänä helmikuuta 1978,

titaanidioksiditeollisuuden jätteistä

(78/176/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 ja 235 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽¹⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

sekä katsoo, että

titaanidioksiditeollisuuden jätteet ovat ihmisten terveydelle ja ympäristölle vaarallisia; sen vuoksi on tarpeen estää ja asteittain vähentää tällaisten jätteiden aiheuttamaa pilaantumista päämääränään sen poistaminen,

Euroopan yhteisöjen toimintaohjelmissa ympäristöalan toimenpiteiksi vuosilta 1973⁽³⁾ ja 1977⁽⁴⁾ pidetään tarpeellisena ryhtyä yhteisön toimiin titaanidioksiditeollisuuden jätteiden käsittelemiseksi,

eroavuudet titaanidioksiditeollisuuden jätteitä koskevilla jäsenvaltioissa, sovellettavien tai valmistella olevien säännösten kesken, voivat johtaa erilaisten kilpailun edellytysten muodostumiseen ja siten vaikuttaa suoraan yhteismarkkinoiden toimintaan; sen vuoksi on välttämätöntä lähentää tämän alan lainsäädäntöä perustamissopimuksen 100 artiklassa määrättyllä tavalla,

näyttää tarpeelliselta yhdistää lainsäädännön lähentämiseen yhteisön toimia, jotta yksi yhteisön päämääristä ympäristönsuojelussa ja elämisen laadun parantamisessa voidaan saavuttaa kattavamman sääntelyn avulla; tätä tarkoitusta varten olisi annettava tiettyjä erityissäännöksiä; koska perustamissopimuksessa ei ole määräyksiä tässä tarvittavista valtuuksista, on sovellettava perusta-

missopimuksen 235 artiklaa, direktiivi/ETY⁽⁵⁾ koskee jätehuoltoa yleensä; titaanidioksiditeollisuuden jätteitä varten on tarpeen luoda erityisjärjestelmä, jolla varmistetaan, että ihmisten terveyttä ja ympäristöä suojellaan tällaisten jätteiden valvomattoman vesistöihin päästämisen tai upottamisen tai kaatopaikalle sijoittamisen aiheuttamilta haitallisilta vaikutuksilta,

näiden tavoitteiden saavuttamiseksi olisi luotava ennakkolupajärjestelmä jätteiden vesistöihin päästämistä tai upottamista, maalle varastointia ja kaatopaikalle sijoittamista tai maahan johtamista varten; on tarpeen saattaa tämän luvan myöntäminen erityisistä edellytyksistä riippuvaksi,

jätteiden vesistöihin päästämiseen, upottamiseen, maalle varastointiin, kaatopaikalle sijoittamiseen ja maahan johtamiseen olisi liityttävä sekä jätteiden tarkastustoimia että alttiina olevan ympäristön tarkastusta ja valvontaa,

jäsenvaltioiden olisi vaadittava olemassa olevia teollisuuslaitoksia varten 1 päivään heinäkuuta 1980 mennessä ohjelmat tällaisten jätteiden aiheuttaman pilaantumisen asteittaiseksi vähentämiseksi tarkoituksena sen poistaminen; näissä ohjelmissa on vahvistettava yleiset vähentämistavoitteet, jotka on saavutettava viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1987 ja osoitettava kussakin laitoksessa suoritettavat toimenpiteet, ja

jäsenvaltioiden olisi vaadittava, että uusilla teollisuuslaitoksilla on ennakkolupa; ennen tämän luvan myöntämistä olisi suoritettava tutkimus ympäristövaikutuksista ja lupa voidaan antaa ainoastaan yrityksille, jotka sitoutuvat käyttämään vain sellaisia markkinoilla saatavilla olevia materiaaleja, menetelmiä ja tekniikoita, jotka vahingoittavat vähiten ympäristöä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Tällä direktiivillä on tarkoitus estää ja asteittain rajoittaa titaanidioksiditeollisuuden jätteiden aiheuttamaa pilaantumista pyrkimyksenä sen poistaminen.

⁽¹⁾ EYVL N:o C 28, 9.2.1976, s. 16⁽²⁾ EYVL N:o C 131, 12.6.1976, s. 18⁽³⁾ EYVL N:o C 112, 20.12.1973, s. 3⁽⁴⁾ EYVL N:o C 139, 13.6.1977, s. 3⁽⁵⁾ EYVL N:o L 194, 25.7.1975, s. 39

2. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) ”pilaantumisella” ihmisen toiminnan aiheuttamaa, suoraan tai välillisesti minkä tahansa titaanidioksiditeollisuuden tuotantoprosessista syntyvien jäännösa-ineiden pääsemistä ympäristöön niin, että siitä aiheutuu vaaraa ihmisten terveydelle, haittaa luonnonva-voille ja luonnonjärjes- telmille, vahinkoa virkistysar-voille tai että se vaikeuttaa kyseisen ympäristön muuta oikeutettua käyttöä,
- b) ”jätteellä”:
- titaanidioksiditeollisuuden tuotantoprosessin mitä tahansa jäteainetta, jonka haltija hävittää tai on velvollinen voimassa olevan kansallisen lainsäädännön mukaan hävittämään,
  - mitä tahansa edellisessä luetelmakohdassa mainit- tujen jäännösa-ineiden käsittelyprosessista synty- vää jäteainetta;
- c) ”huolehtimisella”:
- jätteiden keräilyä, lajittelua, kuljetusta ja käsitte- lyä sekä varastoimista ja sijoittamista kaatopai- kalle joko maan päälle tai sisään ja imeyttämistä maaperään,
  - jätteiden päästämistä pintavesiin, pohjavesiin ja mereen ja upottamista mereen,
  - jätteiden uudelleenkäyttämiseksi, hyödyntämiseksi ja kierrättämiseksi tarvittavia toimenpiteitä;
- d) ”olemassa olevalla teollisuuslaitoksella” sellaista teol- lisuuslaitosta, joka on perustettu tämän direktiivin tiedoksiantopäivään mennessä;
- e) ”uudella teollisuuslaitoksella” sellaista teollisuuslai- tosta, jota ollaan vasta perustamassa tämän direktii- vin tiedoksiantopäivänä tai joka perustetaan tämän päivän jälkeen. Olemassa olevien teollisuuslaitosten laajennukset, joiden seurauksena kyseisen laitoksen paikallinen titaanidioksidin tuotantokapasiteetti li- sääntyy 15 000 tonnilla vuodessa tai sen yli, käsitel- lään uusina teollisuuslaitoksina.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jätteistä huolehdittaessa ei aiheuteta vaaraa ihmisten terveydelle tai haittaa ympäris- tölle, ja erityisesti:

- ei vaaranneta vettä, ilmaa, maaperää ja kasveja sekä eläimiä;
- ei vahingoiteta luontoa tai maisemaa.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet edistääkseen jätteiden syntymisen ehkäisemistä, niiden

kierrättämistä ja jalostamista, raaka-aineiden erottamista niistä sekä muita menetelmiä jätteiden uudelleen käyttä- miseksi.

4 artikla

1. Jätteen vesistöihin päästäminen, kaataminen, varas- toiminen, kaatopaikalle sijoittaminen ja maaperään imeyttäminen on kiellettyä ilman sen jäsenvaltion toimi- valtaisen viranomaisen myöntämää ennakkolupaa, jonka alueella jäte tuotetaan. Ennakkolupa tarvitaan myös sen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta,

- jonka alueella jäte päästetään vesistöön, varastoidaan, sijoitetaan kaatopaikalle tai imeytetään maaperään,
- jonka alueelta se päästetään tai upotetaan vesistöön.

2. Lupa voidaan myöntää vain rajoitetuksi ajaksi. Se voidaan uusua.

5 artikla

Kun kyseessä on vesistöihin päästäminen tai upottami- nen, toimivaltainen viranomainen voi 2 artiklan mukai- sesti ja liitteen I mukaisesti annettavien tietojen perus- teella myöntää 4 artiklassa tarkoitettun luvan, edellyttäen, että:

- a) jätteistä ei voida huolehtia sopivammalla tavalla;
- b) käytettävissä olevaan tieteelliseen ja tekniseen tietoon perustuvat arviot eivät anna aiheutta olettaa, että jät- teellä olisi sen paremmin välittömiä kuin myöhem- minkään esiin tulevia haitallisia vaikutuksia vesiympä- ristöön;
- c) jätteellä ei ole haitallisia vaikutuksia veneilyyn, kalas- tukseen, vapaa-ajan toimintaan, raaka-aineiden han- kintaan, suolanpoistoon, kalan- ja simpukankasva- tukseen, alueisiin, joilla on erityistä tieteellistä merki- tystä, tai muuhun kyseisten vesialueiden oikeutettuun käyttöön.

6 artikla

Kun kyseessä on varastointi, kaatopaikalle sijoittaminen tai maaperään imeyttäminen, toimivaltainen viranomai- nen voi 2 artiklan mukaisesti ja liitteen I mukaisesti annettavien tietojen perusteella myöntää 4 artiklassa tar- koitetun luvan, edellyttäen, että:

- a) jätteistä ei voida huolehtia sopivammalla tavalla;
- b) käytettävissä olevaan tieteelliseen ja tekniseen tietoon perustuvat arviot eivät anna aiheutta olettaa, että jät- teellä olisi sen paremmin välittömiä kuin myöhem- minkään esiin tulevia haitallisia vaikutuksia pohjave- siin, maaperään tai ilmakehään;
- c) jätteellä ei ole haitallisia vaikutuksia virkistyskäyt- töön, raaka-aineiden hankintaan, kasveihin, eläimiin, alueisiin, joilla on erityistä tieteellistä merkitystä, tai muuhun kyseisen ympäristön oikeutettuun käyttöön.

7 artikla

1. Riippumatta kyseisen jätteen käsittelymenetelmästä ja käsittelyn laajuudesta sen vesistöihin päästämiseen ja upottamiseen, maan päälle varastointiin, kaatopaikalle viemiseen ja maaperään imeyttämiseen on yhdistettävä jätteen ja alttiina olevan ympäristön liitteessä II esitetty tarkastus sen fysikaaliset, kemialliset, biologiset ja ekologiset tekijät huomioon ottaen.

2. Tarkastukseen kuuluvat toimenpiteet suorittaa määräjoihin yksi tai useampi jäsenvaltion nimeämä toimielin, jolle jäsenvaltion toimivaltainen viranomaisen on antanut 4 artiklassa tarkoitetun luvan. Jos kyseessä on jäsenvaltioiden väliset rajat ylittävä pilaantuminen, asianomaisten osapuolet nimeävät yhdessä kyseisen toimielimen.

3. Komissio antaa neuvostolle vuoden kuluessa tämän direktiivin tiedoksi antamisesta ehdotuksen menettelyta-voista alttiina olevan ympäristön valvomiseksi ja tarkastamiseksi. Neuvosto päättää tästä ehdotuksesta kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun Euroopan parlamentin lausunto ja talous- ja sosiaalikomitean lausunto on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

8 artikla

1. Kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jokin seuraavista tilanteista korjataan ja tarvittaessa vaadittava vesistöihin päästämisen ja upottamisen, varastoinnin ja kaatopaikalle sijoittamisen tai maaperään imeyttämisen lykkäämistä:

- a) jos liitteessä II olevan A osan 1 kohdassa määrätyn tarkastuksen tulos osoittaa, että 4, 5 ja 6 artiklassa tarkoitettuja luvan edellytyksiä ei täytetä, tai
- b) jos liitteessä II olevan A osan 2 kohdassa mainittujen akuuttia myrkytystä koskevien kokeiden tulokset osoittavat, että siinä säädetyt rajat on ylitetty, tai
- c) jos liitteessä II olevassa B osassa määrätyn tarkastuksen tulokset ilmaisevat, että alttiina oleva ympäristö on vahingoittunut tarkastettavalla alueella, tai
- d) jos vesistöön päästäminen tai upottaminen tuottaa vahinkoa veneilylle, kalastukselle, virkistystoiminnalle, raaka-aineiden hankkimiselle, suolanpoistolle, kalan- ja simpukankasvatukselle, alueille, joilla on erityistä tieteellistä merkitystä, tai kyseisten vesialueiden muulle oikeutetulle käytölle, tai
- e) jos varastointi, kaatopaikalle sijoittaminen tai maaperään imeyttäminen tuottaa vahinkoa vapaa-ajan toiminnalle, raaka-aineiden hankinnalle, kasveille, eläimille, alueille, joilla on erityistä tieteellistä merkitystä tai kyseisten ympäristöjen muulle oikeutetulle käytölle.

2. Jos asia koskee useampaa jäsenvaltiota, toimenpiteet on toteutettava yhteistyössä.

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on laadittava ohjelmat olemassa olevista teollisuuslaitoksista tulevien jätteiden aiheuttaman pilaantumisen asteittaiseksi vähentämiseksi ja mahdolliseksi poistamiseksi kokonaan.

2. Edellä 1 kohdassa mainituissa ohjelmissa on asetettava yleiset tavoitteet nestemäisten, kiinteiden ja kaasumaisten jätteiden aiheuttaman pilaantumisen vähentämiseksi niin, että ne on saavutettava viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1987. Ohjelmissa on oltava myös välitavoitteet. Niihin on lisäksi sisällytettävä tiedot alttiina olevan ympäristön tilasta, toimenpiteistä pilaantumisen vähentämiseksi ja menetelmistä sellaisten jätteiden käsittelemiseksi, jotka syntyvät suoraan tuotantoprosesseista.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja ohjelmia on toimitettava komissiolle viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1980, niin että se voi kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut kaikki kansalliset ohjelmat, antaa aiheelliset ehdotukset neuvostolle näiden ohjelmien yhdenmukaistamisesta siltä osin, kun on kysymys pilaantumisen vähentämisestä ja mahdollisesta poistamisesta sekä titaaneollisuuden kilpailuolosuhteiden parantamisesta. Neuvosto päättää näistä ehdotuksista kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun Euroopan parlamentin lausunto ja talous- ja sosiaalikomitean lausunto on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava ohjelma viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1982.

10 artikla

1. Edellä 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen ohjelmien on katettava kaikki olemassa olevat teollisuuslaitokset ja niissä on osoitettava suoritettavat toimenpiteet jokaiselle teollisuuslaitokselle erikseen.

2. Jos jäsenvaltio katsoo, että erityisten olosuhteiden vuoksi jonkin yksittäisen teollisuuslaitoksen osalta lisätoimenpiteet eivät ole tarpeen tämän direktiivin vaatimusten täyttämiseksi, sen on kuuden kuukauden kuluessa tämän direktiivin tiedoksi antamisesta esitettävä komissiolle perustelut, miksi tähän johtopäätökseen on päädytty.

3. Hankittuaan tarvittavan, riippumattoman aineiston näiden perustelujen oikeellisuuden toteamiseksi, komissio voi yhtyä jäsenvaltion käsitykseen, että ei ole tarpeen toteuttaa lisätoimenpiteitä kyseisen yksittäisen laitoksen osalta. Komission on annettava suostumuksensa perusteluineen kuuden kuukauden kuluessa.

4. Jos komissio ei yhdy jäsenvaltion käsitykseen, on kyseistä laitosta koskevat lisätoimenpiteet sisällytettävä kyseisen jäsenvaltion ohjelmaan.

5. Jos komissio yhtyy jäsenvaltion käsitykseen, sen päätös voidaan ottaa uudelleen tutkittavaksi määräajoin tämän direktiivin mukaisesti suoritettavan tarkastuksen tulosten perusteella ja tuotantoprosessin minkä tahansa huomattavan muutoksen tai ympäristöpolitiikan tavoitteiden muutosten perusteella.

11 artikla

Uusia teollisuuslaitoksia varten on haettava ennakkolupa toimivaltaisilta viranomaisilta siinä jäsenvaltiossa, jonka alueelle laitos aiotaan rakentaa. Ennen tällaisen luvan antamista on tehtävä selvitys vaikutuksista ympäristöön. Tällaisia lupia voidaan myöntää vain yrityksille, jotka sitoutuvat käyttämään ainoastaan vähiten ympäristölle vahingollisia markkinoilla saatavilla olevia materiaaleja, menetelmiä ja tekniikoita.

12 artikla

Jäsenvaltiot voivat antaa tiukempia säännöksiä, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän direktiivin soveltamista.

13 artikla

1. Tämän direktiivin soveltamiseksi jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tarvittavat tiedot:

- 4, 5 ja 6 artiklan mukaisesti myönnettyistä luvista,
- 7 artiklan mukaisesti suoritettujen alttiina olevan ympäristön tarkastuksen tuloksista,
- 8 artiklan mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle myös niiden 11 artiklaan liittyen saamat yleisluontoiset tiedot materiaaleista, menetelmistä ja tekniikoista.

2. Tätä artiklaa sovellettaessa saatuja tietoja saadaan käyttää vain tämän direktiivin panemiseksi täytäntöön.

3. Komissio ja jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset, niiden virkamiehet ja muut toimihenkilöt eivät saa paljastaa tämän direktiivin perusteella saamia tietoja eivätkä sellaisia tietoja, joita koskee salassapitovelvollisuus.

4. Edellä 2 ja 3 kohta eivät estä sellaisten yleisten tietojen tai tutkimusten julkaisemista, jotka eivät sisällä yksittäisiä yrityksiä tai yritysryhmittymiä koskevia tietoja.

14 artikla

Jäsenvaltioiden on laadittava joka kolmas vuosi kertomus titaanidioksiditeollisuuden jätteiden aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemisestä ja asteittaisesta rajoittamisesta ja toimitettava se komissiolle, joka toimittaa sen edelleen muille jäsenvaltioille.

Komissio antaa joka kolmas vuosi kertomuksen neuvostolle ja Euroopan parlamentille tämän direktiivin täytäntöönpanosta.

15 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet voimaan 12 kuukauden kuluessa sen tiedoksi antamisesta ja niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

16 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä helmikuuta 1978.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Per HÆKKERUP

LIITE I

TIEDOT, JOTKA ON ANNETTAVA 4, 5 JA 6 ARTIKLASSA TARKOITETUN ENNAKKOLUVAN SAAMISEKSI

A Aineen ominaisuudet ja koostumus:

1. Vesistöön upotettavan aineen kokonaismäärä ja keskimääräinen koostumus (esimerkiksi vuotta kohti);
2. Olomuoto (esimerkiksi kiinteä, liete, neste tai kaasumainen);
3. Fysikaaliset (esimerkiksi liukenevuus ja tiheys), kemialliset ja biokemialliset (esimerkiksi hapenkulutus) sekä biologiset ominaisuudet;
4. Myrkyllisyys;
5. Pysyvyys: fysikaalinen, kemiallinen ja biologinen;
6. Kertyvyys ja biomuuntuvuus biologisissa materiaaleissa tai kerrostumissa;
7. Taipumus fysikaalisiin, kemiallisiin ja biokemiallisiin muutoksiin ja vuorovaikutukseen muiden orgaanisten ja epäorgaanisten aineiden kanssa vaikutuksen alaisessa ympäristössä;
8. Sellaisten vikojen tai muiden muutoksien aiheuttamisen todennäköisyys, jotka vähentävät luonnonvarojen hyödynnettävyyttä (kalat, simpukat jne.).

B Vesistöön upottamis- ja päästöpaikkojen ominaisuudet sekä käsittelymenetelmät:

1. Sijainti (esimerkiksi päästö- tai upottamisalueen koordinaatit, syvyys ja etäisyys rannikolta), sijainti suhteessa muihin alueisiin (esimerkiksi virkistysalueisiin, kutu-, kasvatus- ja kalastusalueisiin sekä hyödynnettäviin luonnonvaroihin);
2. Käsittelynopeus tiettyä jaksoa kohti (esimerkiksi määrä päivää, viikkoa, kuukautta kohti);
3. Pakkaus- ja suojausmenetelmät, jos sellaisia käytetään;
4. Ehdotetun päästömenetelmän avulla saavutettava alkulaimennus, varsinkin laivan nopeus;
5. Hajaantumistekijät (esimerkiksi virtauksen, vuoroveden ja tuulen vaikutus vaaka-suoraan kulkeutumiseen ja pystysuoraan sekoittumiseen);
6. Veden ominaisuudet (esimerkiksi lämpötila, pH, suolapitoisuus, kerrostuneisuus, saasteen happi-indeksit — liuennut happi (DO), kemiallinen hapenkulutus (COD), biokemiallinen hapen kulutus (BOD), orgaanisessa ja epäorgaanisessa muodossa esiintyvä typpi, mukaan lukien ammoniakki, suspendoituneena oleva aine, muut ravinteet ja tuottavuus);
7. Pohjan ominaisuudet (esimerkiksi topografia, geokemialliset ja geologiset piirteet sekä biologinen tuottavuus);
8. Muut kyseisellä alueella suoritettavat päästöt ja upottamiset sekä niiden vaikutukset (esimerkiksi raskasmetallien taustaluvut ja orgaanisen hiilen pitoisuus).

C Kaatopaikan, varastointi- tai imeytysalueen ominaisuudet ja käsittelymenetelmät:

1. Maantieteellinen sijainti;
2. Viereisten alueiden ominaisuudet;
3. Pakkaus- ja suojausmenetelmät, jos sellaisia käytetään;
4. Kaatopaikkasijoitus-, varastointi- ja imeyttämismenetelmien ominaisuudet, mukaan lukien arviointi vesistöjen, maaperän ja ilmakehän pilaantumisen välttämiseksi suoritetuista varotoimenpiteistä.

LIITE II

JÄTTEISTÄ HUOLEHTIMISTOIMIEN VALVONTA JA TARKASTUS

A Jätteiden tarkastus

Jätteistä huolehtimistoimien yhteydessä suoritetaan:

1. jätteiden määrän, koostumuksen ja myrkyllisyyden tarkastukset, joilla varmistetaan, että 4, 5 ja 6 artiklassa tarkoitetun ennakkoluvan edellytykset täytetään;
2. akuutin myrkytyksen kokeet tietyille nilviäis-, äyriäis-, kala- ja planktonlajeille, mieluiten sellaisille lajeille, joita esiintyy yleisesti päästöalueilla. Lisäksi on suoritettava kokeita suolaveden katkarapulajeille (*Artemia salina*).

Näissä testeissä ei saa 36 tunnin aikana ja jäteveden laimennussuhteen ollessa 1/5000 ilmetä:

- testattavien lajien täysikasvuisilla yksilöillä yli 20 prosentin kuolleisuutta,
- toukka-asteilla kuolleisuutta, joka on suurempi vertailuryhmällä.

B Alttiina olevan ympäristön valvonta ja tarkastus

- I Jos kyseessä on päästö makeaan veteen tai mereen tai upottaminen, näiden tarkastusten on liityttävä seuraaviin kolmeen kohteeseen: vesipylväs, elävä aine ja kerrostumat. Päästöjen vaikutuksille alttiina olevan alueen määrääkaistarkastuksilla on mahdollista seurata vaikutuksen alaisen ympäristön kehitystä.

Tarkastukseen on sisällytettävä seuraavat tekijät:

1. pH,
2. liuennut happi,
3. sameus,
4. hydratoituneet raudan oksidit ja hydroksidit suspensiona,
5. myrkylliset metallit vedessä, suspendoituneissa kiintoaineissa, kerrostumissa ja kerääntyneinä valittuihin rantaeliöihin ja avomerieliöihin,
6. kasvien ja eläinten moninaisuus ja suhteellinen sekä absoluuttinen runsaus,

- II Tarkastukseen on varastoinnissa kaatopaikalle sijoitettaessa tai imeyttämässä sisällytettävä:

1. kokeet, joilla varmistetaan, että pintavedet ja pohjavedet eivät ole saastuneet. Näiden testien on sisällytettävä muun muassa seuraavat tekijät:
  - happamuus
  - rautapitoisuus (liuenneena ja hiukkasina)
  - kalkkipitoisuus
  - myrkyllisten metallien pitoisuus (liuenneena ja hiukkasina), jos niitä esiintyy,
2. tarvittaessa kokeet muiden kuin toivottujen vaikutuksien määrittelemiseksi maapohjan rakenteessa,
3. yleistutkimus alueen ekologiasta kaatopaikan, varaston tai imeytyspaikan läheisyydessä.